

Forhandlingerne med Nationalbanken, og i Samraad med Udvalget at forberede en Forhøjelse af Valutalovens Minimumskurser og en Fastlægning af vor Valutapolitikens videre Udvikling og Endemaal. Der gives heri Udtryk for, at Udvalget ikke har ment, der i Øjeblikket kunde tages Stilling til disse betydningsfulde Spørgsmaal, men at man i nogen Grad maa se Tiden an. At Regeringen gerne modtager denne Opfordring og vil handle derefter, skal jeg paa Regeringens Vegne erklære — saa maa vi jo haabe, der kan komme nogen Klarhed paa dette Punkt, saaledes at man eventuelt senere kan træffe endelig Afgørelse.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om en Diskontoneedsættelse skal jeg oplyse, at jeg allerede paa et tidligt Tidspunkt henvendte mig til Nationalbanken og udtalte Ønske om, at man vilde foretage en Diskontoneedsættelse, og jeg har senere offentligt udtalt, at efter min Anskuelse burde en Diskontoneedsættelse komme. Jeg haaber, at den enstemmige Udtalelse, som her foreligger, og som giver Tilslutning til dette Ønske om en Diskontoneedsættelse, maa paa-virke Nationalbanken, saa at denne Ned-sættelse kan komme. Jeg ved vel, at det konservative Folkeparti har haft nogen Vanskelighed ved at tiltræde den Ud-talelse om Diskontoneedsættelse, som findes i Valutaudvalgets Udtalelser, og Bemærk-ninger fra Medlemmer af Partiet saavel i Folketinget som i dette høje Ting har jo ogsaa vist, at man ikke ønsker at være alt for positiv med Hensyn til en saadan Opfordring, men jeg er ikke sikker paa, at det konservative Folkeparti i denne Henseende er i Overensstemmelse med ret store Dele af Befolkningen; jeg tror heller ikke, man er i Overensstemmelse med den virkelige økonomiske Interesse i Øjeblikket. Jeg har den Opfattelse, at vi burde have en Diskontoneedsættelse meget hurtigt.

Spørgsmaalet om Valutalovens Resul-tater har jo beskæftiget det konservative Folkeparti meget stærkt, og den ærede Ordfører for Partiet var jo ogsaa inde paa dette Spørgsmaal i Dag. Denne Valutalov har efter det konservative Folkepartis Mening intet betydet, og man var, da den blev givet, endog bange for, at den skulde komme til at gøre Skade. Nu søger man at paavise, at Valutaordningen er sprængt eller ikke betyder noget, fordi Kronens Værdi er steget stærkere, end man den Gang turde haabe. Jeg havde ikke netop Indtryk af, at det var Frygt for en stærk Stigning af Kroneværdien, som i sin Tid

fik det konservative Folkeparti til at mod-arbejde Valutalovens Vedtagelse i Rigs-dagen. Hvis Partiet den Gang havde sagt: Lad os endelig ikke vedtage denne Valuta-lov, for den kan bringe den danske Krone-værdi alt for hurtigt op, saa vilde det have været Vidnesbyrd om et Vidsyn, som havde omgivet det konservative Folke-partis Politik med en Glorie, vi alle maatte beundre. Men det var der jo ikke Tale om, nej, man sagde, at det nyttede ingenting, det nyttede ikke at vedtage en Valuta-ordning, naar den ikke rummede tilstrække-lige Toldforanstaltninger. Det var jo Stand-punktet, og derfor stemte det konserva-tive Folkeparti imod, hvad de formentlig nu har haft godt og vel et halvt Aars Tid til at fortryde.

Den Valutaordning, som blev gennem-ført i December 1924, skabte Vendingen i dansk Valutapolitik, skabte det Vende-punkt, som var nødvendigt. Den skabte ikke den stærke Stigning, der nu er Tale om; det er noget, der er kommet til senere paa Grund af dette Vendepunkt. Hvis denne Vending ikke var foregaaet, vilde adskillige af de Grunde, der senere har været i Bevægelse, ikke have været i Be-vægelse; saa vilde vi maaske have staaet med Vanskelighederne endnu. Det er og maa altid være Vendingen, der er afgørende i saadanne Forhold. Udviklingen i alle Lande viser, at kan man skabe et Vende-punkt med Hensyn til Tilliden til Landets Valuta, forberede en Opgang, saa har man skabt Mulighed for mere. Og paa dette Omraade holdt det konservative Folkeparti sig overordentlig forsigtigt tilbage. Det var ikke med til at skabe en Vending i den danske Valutasituation, den Ære skal det have Lov til at beholde. Men Forsøget paa at fremhæve, at denne Valutalov intet har betydet, vil ikke kunne bifaldes af nogen virkelig alvorlig Undersøgelse, saa lidt som Forsøget paa nu at erklære, at Valuta-ordningen ikke duer, fordi Stigningen er blevet for stærk, kan tages alvorligt af dem, der virkelig vil se, hvad der er fore-gaaet.

Der blev gjort nogle Bemærkninger om de officielle Høstberetninger, som ud-sendes gennem Statistisk Departement. Der blev, tror jeg, udtalt Ønske om, at de vilde forsvinde, i hvert Fald hvis de kostede Penge. Jeg tror ikke, de koster særlig mange Penge. Lidt koster de vel nok; saa vidt jeg ved, er det Landbrugskonsulenter rundt omkring i Landet, som indberetter, hvor-ledes Afgrøderne staaar paa deres Egn paa det bestemte Tidspunkt, og det er muligt,